

bekendt en betydelig Kød-told, nemlig 50 Øre pr. kg, saaledes at den effektive Told med de gældende Tillæg kommer op paa 90 Øre pr. kg. Prisfaldet paa Verdensmarkedet har imidlertid ogsaa her genspejlet sig i Norge, hvor Prisindextallet for Kød i Løbet af 2 Aar fra 1930—31 til 1932—33 faldt til næsten det halve. Alligevel ligger de norske Kødpriser (Noteringer) stadig — takket være Tolden — gennemgaaende omtrent dobbelt saa højt som de danske. Under den oftnævnte Interpellationsdebat den 30. Juni d. A. i Stortinget oplyste Landbrugsminister Five, at medens Priserne paa 1. Klasses Kvier og Stude i København var 50—60 Øre pr. kg, var de samtidig 90—105 Øre i Norge. For ældre prima Køer var Priserne i Danmark 35—45 Øre pr. kg, i Norge 70—80 Øre, og for secunda Køer i Danmark 28—32 Øre, i Norge 55—65 Øre pr. kg.

Paa Grund af den ekstraordinære Tørke i Norge i Sommer, navnlig i Landets vestlige og nordlige Egne, næres der alvorlig Frygt for, at Fodermangel vil tvinge Landmændene til en omfattende Nedslagting af Kvier og Faar til Efteraaret, og at dette vil medføre et fuldstændigt Prissammenbrud paa Kødmarkedet. Spørgsmaalet om en bedre Organisering af Kødomsætningen har derfor i den senere Tid været Genstand for Undersøgelse af de interesserede Landbrugsorganisationer. En Fælleskomité har fornylig afgivet en Indstilling om Sagen, der konkluderer med, at Komiteen retter en Henstilling til Norges Flæskecentral om, at denne overtager Omsætningen af Faarekød og i et Forslag om, at der rettes Henstilling til Landbrugsdepartementet om at foranledige Omsætningsloven ændret saaledes, at der kan paalægges Faarekød en Afgift af 25 Øre pr. Faarekrop. Endvidere foreslaar Komiteen forskellige Foranstaltninger saasom større Indkøb til alle offentlige Institutioner af saltet Oksekød, Ydelse af Støtte til Nedsaltning og hermetisk Behandling af Kød ved Slakterier og større Eksport og Nedsaltning af Faarekød. Sagen var for nogle Dage siden til Behandling i et stort Møde i Oslo, hvori deltog Repræsentanter for Landbrugsdepartementet og en Række af de store Landbrugsorganisationer m. fl. Mødet gav de ovenfor nævnte Forslag sin fulde Tilslutning og henstillede med Hensyn til Financieringen af de foreslaede Støtteaktioner, at de nødvendige Beløb blev stillet til Raadighed af det Offentlige.

Gesandtskabet vil have Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet og indberette, naar der foreligger noget af Interesse om dette.

Med Hensyn til andre Foranstaltninger fra Statens Side til Støtte for Landbruget under den nuværende Krise kan det bemærkes, at det norske Statsbudget naturligvis i ikke ringe Omfang bærer Præg af Krisesituationen, og at der spredt i Budgettet findes mindre Bevillinger, der tilsigter at bringe nogen Hjælp og Lindring paa specielle Omraader, f. Eks. har Landbrugsdepartementet Bemyndigelse til at nedsætte Renten indtil 2 pCt. pr. Aar for Laan af »Bygdemagasinfondet« til Mejerier, som er bygget i den dyre Tid, og som nu har en alt for stor Gæld at slæbe paa. Det drejer sig imidlertid kun om et ubetydeligt Antal Mejerier, og om et relativt ringe Beløb.

Her skal kun nærmere berøres de Rente- og Afdragslettelser, der er tilstaaet Laantagere i Kongeriget Norges Hypothekbank og Smaabrug- og Boligbanken, hvorhos Laanekassen for Jordbrugere kort skal omtales.

1. *Hypothekbanken.* Til *Rentelettelse* for vanskeligt stillede Laantagere er der i hvert af Finansaarene 1930—31, 1931—32 og 1932—33 bevilget $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som er udredet af Pengelotteriets Overskud til Boligsagen. For indeværende Finansaar er der bevilget Kr. 350 000, som skal dækkes paa Statsbudgettet paa sædvanlig Maade. Rentelettelse bevilges af Hypothekbankens Direktion efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde.